

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

Precatio ad Bonitate[m] Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

PRECATIO

Ad Bonitatem Dei.

Ex lib. 7. de Perfect. c. 3.

Bonus Dominus & amabilis valdè, & bonitatis eius non est finis: Non hoc aut illo modo, non hoc vel illo genere boni bonus est Conditor omnis boni; sed absolutè, sine principio, sine fine, sine limite, sine modo, sine mensura omne bonum anticipans, & vnicè complectens.

Nemo tibi id prior dedit, vt retribuas ei, & gratiam referas; sed à seipso habes, simplex & primæua bonitas, vnde omnia boni dulcedinem pro suo captu fugunt. Tu enim es ipsa boni plenitudo & vniuersitas, omnis boni fontalis origo, cui omnia à suprema substantia creata vsque ad extremam materiam omne bonum suum acceptum

ptum ferre debent, Nihil illorum
per essentiam totum bonum suum
obtinere, sed multis opus est ut vel
in suo dumtaxat genere & intra li-
mites suæ naturæ sint perfecta &
completa. Tu per simplicissimam
essentiam omnem excellentiam,
omnem perfectionem, omnem bea-
titudinem, omne bonum possides,
nec præter teipsum opus est tibi
re aliqua. Illorum bonum angu-
stum est, & finibus certi generis
circumscriptum, adeò ut aliorum
bona in seipsis non comprehen-
dant, unde & infinitis rebus nobis
ad vitam opus est, cum singulæ pa-
rum per se præstent. Tuum verò,
hoc est, simplicis essentiae tuæ bonum
est immensum, redundantissimum,
ad omnia per se sufficientissimum.
Cum enim sis ipsa primordialis
origo omnium, nihil est à quo ratio
boni in te limitari aut circumscribi
possit. Sicut igitur essentia tua,

& potentia, & sapientia infinita est, omni carens limitatione, quia prima, quia à nullo, ac proinde non habens unde limitetur: ita etiam bonitas & perfectio tua limite caret, quia prima est, nec ab ullo pendens unde limitationem accipere possit. Omnis enim limitationis per se illimitatae debet fieri à causa efficiente. Quare cum perfectiones quae in te sunt, nullam causam efficientem habeant, necesse est eas omni limitatione carere.

Vae miseris! qui extra te per rerum infimarum multiplices classes, & inextricabilem multitudinem, diuitias, voluptates & honores, tanto labore, tanta sollicitudine, tanto aeternae salutis periculo quaerunt. Poterant haec omnia in te multo felicius & facilius intrinsece & possidere, non ad huius dumtaxat vitae breue momentum, ut haec

vt hæc mundana; sed per totam
æternitatem. In te enim hæc omnia
sunt purissima, & simul collecta,
& immensa. In te est auri decus,
gemmarum pulchritudo, latifun-
diorum fructus, hortorum amœ-
nitas, palatiorum magnificentia,
oppidorum opulentia, regnorum
gloria. quidquid in his omnibus est
suaue, gloriosum, honorificum,
amabile, id totum in te copiosissi-
mè, purissimè, vnitissimè & sem-
piternè continetur, omnibus im-
perfectionibus quæ in creatis bonis
reperiuntur semotis.

In te omnes deliciae & volupta-
tes, omnes recreationes & amœ-
nitates, omnia solatia & gaudia,
omnis pulchritudo & felicitas,
omnis beatitudo & consummatio.
A te omnia dulcia suam trahunt
dulcedinem, & omnia pulchra
suam pulchritudinem, omnia lu-
cida suum splendorem, omnia

viuentia suam vitam, omnia sentientia suam sensationem, omnia momenta suum vigorem, omnia intelligentia suam notionem, omnia perfecta suam perfectionem, omnia quomodolibet bona suam speciem & bonitatem.

Tu omnis perfectionis auctor & exemplar, & finis, & conseruator, omnem terminans infinitatem, omnem transiliens finem, omnem definiens mensuram, omnem fingens speciem, omnem formans informitatem. Tu per te perfectus, & superperfectus, & anteperfectus, omnem perfectionem & excellentiam simplici unitate præhabens.

Tu sine quantitate magnus, sine qualitate bonus, sine numero infinitus, sine figura formosus, sine tempore æternus, sine loco immensus, sine extensione diffusus, sine multiplicitate perfectus,
sine

sine situ altissimus. Tu centrum
vniuersi, ad quod omnia ingenito
pondere tendunt, in quo omnia
quiescunt, à quo omnia sustentan-
tur. In te omnis amoris illicium,
omnis desiderij consummatio, om-
nis motionis terminus, omnis appe-
titus satietas.

Quanta vis supereminentis bo-
nitatis tuæ, ad cuius vel tenuem
radium, vel umbratilem speciem
tāto impetu currit omnis creatura!
Singula enim suum quoddam bo-
num appetunt, & ad illud omni co-
nato feruntur; quod bonū nihil est
aliud quàm vestigium quoddam
tenue bonitatis tuæ. Hoc vniuer-
sam creaturam trahit, hoc tantos
motus in mundo excitat: quidquid
enim in vniuersa creatura mouetur,
quidquid agitur, quidquid ope-
ratur, boni appetitu mouetur, agi-
tur, operatur. Si umbra tenuis tan-
to trahit impetu, quanto trahet

F 5 ipsa

ipsa veritas? illa inquam pulchritudo & bonitas infinita clarè conspecta.

Trahe mentem meam ad te, o bonitas immensa: adstringe eam tibi supra creata omnia vinculo insolubili, nexu amoris æterno. Quid enim quæram aut optem extra te, qui omnis boni es plenitudo, & fons, & finis, & suauitas, omni bono melior & excellentior? Ergo ceteris neglectis semper te cogitem & amem, tibi inhæream, & in te commorem, te laudem & benedicam, & omnes vires animæ meæ, omnisque vita mea seruiat tibi. Vilescant mihi omnia transitoria propter te, & chara mihi sint omnia tua, & tu, Deus meus, supra omnia. Perfice me secundum altissimum beneplacitum tuum in cognitione & amore tui, & transfer me totum in te ipsum, vt vnus tecum spiritus efficiar. Amen.

C O N